

23

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 11 stycznia 1995 r.

w sprawie ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: A. Zoll — Prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: Z. Czeszejko-Sochacki, T. Dybowski, L. Garlicki (sprawozdawca), S. Jaworski, K. Kolasieński, F. Rymarz, W. Sokolewicz, J. Trzeciński, B. Wierzbowski, J. Zakrzewska

po rozpoznaniu na posiedzeniach w dniach 28 grudnia 1994 r., 3 i 11 stycznia 1995 r. w trybie art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 109, poz. 470, z 1993 r. Nr 47, poz. 213 i z 1994 r. Nr 122, poz. 593) wniosku Prezesa Rady Ministrów o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101 z późniejszymi zmianami), przez wyjaśnienie:

„1) czy użyty w art. 4 ust. 2 ustawy zwrot dotyczący osoby zajmującej kierownicze stanowisko państwowe, która «pełni również inną funkcję», odnosi się do przypadku członkostwa takiej osoby we władzach spółek prawa handlowego,

2) czy użyty w tym samym art. 4 ust. 2 ustawy zwrot «wynagrodzenie» odnosi się również do przychodów uzyskiwanych z tytułu udziału we władzach statutowych spółek prawa handlowego”,

ustalił:

1) Artykuł 4 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101 z późniejszymi zmianami) nie znajduje zastosowania do przypadków łączenia kierowniczego stanowiska państwowego i stanowisk we władzach spółek prawa handlowego, ponieważ łączenie takie jest zabronione z mocy art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1992 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 56, poz. 274).

Jedynym dopuszczonym przez prawo wyjątkiem jest sytuacja, gdy osoba zajmująca kierownicze stanowisko państwowe zostaje wyznaczona, w myśl art. 1 ust. 3 powołanej wyżej ustawy z dnia 5 czerwca 1992 r., do zajęcia stanowiska we władzach spółki prawa handlowego z udziałem Skarbu Państwa, innych państwowych osób prawnych, gminy lub związków międzygminnych jako przedstawiciel tych podmiotów i wówczas art. 4 ust. 2 powołanej wyżej ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe może znajdować zastosowanie wobec tej osoby.

- 2) Zwrot „pełni również inną funkcję”, użyty w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, odnosi się także do sytuacji, gdy osoba zajmująca kierownicze stanowisko państwowe zostaje wyznaczona — jako przedstawiciel jednego z podmiotów wymienionych w art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1992 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne — do zajęcia stanowiska we władzach spółki prawa handlowego z udziałem Skarbu Państwa, innych państwowych osób prawnych, gminy lub związków międzygminnych.
- 3) Pojęcie „wynagrodzenie”, użyte w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, odnosi się do przychodów osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, uzyskiwanych z tytułu równoczesnego zajmowania stanowisk we władzach spółek, o których mowa w punkcie drugim niniejszej uchwały.

Przewodniczący: A. Zoll

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: Z. Czeszejko-Sochacki, T. Dybowski, L. Garlicki, S. Jaworski, K. Kolasieński, F. Rymarz, W. Sokolewicz, J. Trzeciński, B. Wierzbowski, J. Zakrzewska